

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 15CoP/64/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722201601  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8722201601.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a JUDr. Zuzany Biščákovej v právnej veci navrhovateľa L. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom L., L. XXX/XX, XXX XX L. proti odporkyni L. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L., L. XXX/XX, XXX XX L., v konaní o rozvod manželstva, o odvolaní navrhovateľa voči rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 10Pc/12/2022 - 28 zo dňa 6. apríla 2023, takto

### rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

#### I. Predmet konania

1. Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 2.6.2022 požiadal o rozvod manželstva s odporkyňou, pričom uviedol, že dcéry pochádzajúce z manželstva sú už dospelé. Návrh odôvodňoval tým, že s odporkyňou sa zoznámili v októbri 1983, uzavreli manželstvo, spočiatku bolo bez vážnych nezhôd, postupom času situácia sa vyjasňovala, odporkyňa začala prejavovať svoju dominanciu stále výraznejšie. Odcudzenie vyvrcholilo tým, že navrhovateľ sa odsťahoval zo spálne do uvoľnenej detskej izby a spoločný pobyt v byte sa pomaly vyhrotil na agresívne správanie, preto sa každý zdržiavala na inom mieste. V intímnej oblasti po narodení druhej dcéry vzťahy úplne ochladli z dôvodov na strane odporkyne. K odporkyni dávno stratil citový vzťah a bez konfliktu už nie sú schopní ani komunikovať, hoci na verejnosti odporkyňa vždy dbá na vzorný vonkajší dojem.

Aj na pojednávaní pred súdom zotrval na návrhu.

#### II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad rozsudkom pod č. k. 10Pc/12/2022 - 28 zo dňa 6. apríla 2023 ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozhodol tak, že:

„I. Návrh z a m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

3. Súd vec právne posúdil s poukazom na ustanovenie § 22, § 23 a ostatných ustanovení Zákona o rodine, ako aj príslušných ustanovení CMP a zároveň rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP o trovách konania.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na to, že k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch s poukazom na ustanovenie § 22 Zákona o rodine, pričom súd zisťoval príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahu medzi manželmi. S poukazom na citované ustanovenia dospel k záveru, že obaja manželia toho času žijú v spoločnej domácnosti, spoločne hospodária, naďalej medzi nimi existujú rodinné vzťahy, trávajú spolu voľný čas. K nezhodám medzi nimi došlo počas manželského spolužitia, a to už dlhšiu dobu pred podaním návrhu na rozvod. Ich manželstvo však spĺňa spoločenskú a hospodársku funkciu, keď rozvodom sa nezmení ani ich bytová, či iná situácia a nie je medzi nimi vzájomná nenávisť, či animozita takého stupňa, že by už spolu nežili. Ak poukazoval navrhovateľ na dôvody citového ochladnutia spred tridsiatich rokov, tak je z konania zrejmé, že s týmito sa navrhovateľ už dávnejšie vysporiadal, pričom je jasné, že účastníci konania budú do budúcnosti obaja potrebovať vzájomnú pomoc a opateru, ako na to poukázala aj odporkyňa. Preto súd mal za to, že manželstvo týchto účastníkov stále spĺňa spoločenskú aj hospodársku funkciu a neboli tu okolnosti tak vážneho charakteru, ktoré by vylučovali vzájomné spolužitie oboch účastníkov. Súd prvej inštancie návrh ako nedôvodný s poukazom na ustanovenia § 22 a § 23 Zákona o rodine zamietol.

### III. Odvolanie navrhovateľa a vyjadrenie k odvolaniu

5. Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 30.5.2023 podal odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie, pričom argumentoval tým, že nesúhlasí s dôvodmi uvedenými v rozsudku a je presvedčený, že ich manželstvo nie je funkčné, nakoľko nielenže sa navzájom od seba dávno odcudzili, ale vytvorili si atmosféru vzájomnej neznášanlivosti, ktorej maskovanie už nezvláda. Poukázal na to, že dojem súdržnej rodiny, ktorý budia, je len pre návštevy a pre deti a vnúčatá, pričom v spoločnej domácnosti sú len preto, lebo momentálne nemá kam ísť. Poukázal na to, že manželka počas súdneho konania neustále prizvukovala, že bez nej nie je schopný samostatne existovať, pričom je pravda, že jeho zdravotný stav je dosť zlý ale doposiaľ aj naďalej sa o seba dokáže postarať sám. Na základe tohto popísaného skutkového stavu považuje vzťahy medzi ním a manželkou za vážne narušené a trvalo rozvrátené, pričom argumentuje tým, že ich manželstvo neplní účel ani predpoklady do budúcnosti, že sa tento stav zmení.

6. K podanému odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa písomným stanoviskom zo dňa 16.6.2023, ktorá uviedla, že v ich spolužití sa do tejto doby absolútne nič nezmenilo, stále žijú v spoločnej domácnosti, spoločne hospodária s financiami čo sa týka stravy a chodu domácnosti, spoločných aktivít a podobne. Spoločne chodia na rodinné stretnutia nielen s najbližšou rodinou, dcérou, zať a vnúčatá, ale aj ostatných príbuzných. Manžel sa neodšťahoval zo spoločného bytu a navyše k tomu, aby bol sám, nenapomáha ani jeho zdravotný stav. Nie je pravdou, že neexistujú iné možnosti, ako navštevovať dcéru a vnúčatá, manžel disponuje autom, ktoré je ich spoločným majetkom. Ona stále verí, že manžel prehodnotí túto osobnú krízu a ocení rodinu, ktorá napriek jeho konaniu stále stojí pri ňom. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť s poukazom na to, že manželstvo aj naďalej plní svoju spoločenskú a hospodársku funkciu a nie sú okolnosti tak závažného charakteru, ktoré by vylučovali vzájomné spolužitie oboch účastníkov konania.

7. K vyjadreniu odporkyne sa písomným stanoviskom z 2.7.2023 vyjadril navrhovateľ, ktorý zotrval na svojich odvolacích námietkach a argumentoval tým, že je pravda, že sa doposiaľ neodšťahoval nie preto, že by mu v tom bránili dôvody uvedené odporkyňou, ale preto, že nenašiel doposiaľ vhodný podnámom. Nevie ako sa bude ďalej vyvíjať vzťah v ich rodine, ale to už je vecou prístupu každého zvlášť. Nesúhlasí s vyjadrením odporkyne a na svojom návrhu trvá.

8. Ešte k podanému návrhu navrhovateľa sa písomným stanoviskom zo 16.8.2022 vyjadrila odporkyňa, ktorá poukázala na to, že podal manžel návrh na rozvod bez predchádzajúcej komunikácie s ňou, hoci žijú v spoločnej usporiadanej domácnosti. Je pravda, že dnes už ich city nie sú také, ako v začiatkoch manželstva, žijú spolu 39 rokov, ale nie je pravda, že sú vzťahy tak rozvrátené, ako píše manžel v návrhu. Ich domácnosť je usporiadaná, majú spoločné financie, spolu nakupujú, spolu rozhodujú o výdavkoch, dokonca päť rokov žili spoločne v 3-izbovom byte spolu s dcérou a jej rodinou. Manžel je už viac ako desať rokov na invalidnom dôchodku, má dosť času na koníčky, na svoje záujmy. Ona v júni 2022 odišla do starobného dôchodku, tešila sa na to, že bude spolu s manželom 24 hodín denne, avšak celý život si rozumeli. Prišlo počas 39 rokov všeličo možné, všetko spolu prekonali a manžel bo vždy pre

ňu oporou, je pracovitý, zručný a rád vykonáva ručné práce. Podľa odporkyne nie je pravdou, že by spolu nekomunikovali, že sa správa agresívne, naopak, posledné roky úplne mu vychádza v ústrety čo sa týka jeho koníčkov. Situácie v ich rodine bola vždy dobrá, spoločne navštevovali a navštevujú svoje deti, vnúčatá, ako aj rodinných príslušníkov. Nechápe prečo manžel dostatočne nezvážil všetky tieto atribúty rodinného života, pominuli síce roky zaľúbenosti, ale tieto sa premenili na roky spokojného usporiadaného života, o ktorý môže v jednom okamihu prísť. S návrhom na rozvod nesúhlasí a považuje manželstvo za fungujúce.

#### IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove ako odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v jeho napadnutých výrokoch podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

10. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré odvolateľ uvádza v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci a nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov odchýliť. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia pridáva tieto argumenty:

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predstavené odvolateľom v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky za daných skutkových okolností na zmenu samotného rozsudku.

13. Odvolateľ nesúhlasí s dôvodmi, ktoré uviedol súd prvej inštancie s poukazom na príslušné ustanovenia Zákona o rodine a navrhuje po vykonanom dokazovaní rozviesť manželstvo oboch účastníkov s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje dôvody vyjadril jednak v odvolaní, ako aj v replike k vyjadreniu odporkyne a stále zotrval na dôvodoch, ktoré uviedol v návrhu.

14. Odvolací súd s poukazom na ustanovenia Zákona o rodine rozhodoval v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CMP tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a zákonné.

15. Odvolací súd v prvom rade argumentoval dôvodmi uvedenými súdom prvej inštancie, ktorý správne vyhodnotil existenciu stále fungujúceho manželstva dvoch manželov, ktorí spolu doteraz prežili 39 rokov spoločného manželstva. S dôrazom na ich vek, na fungujúcu rodinu tak po spoločenskej, ako aj hospodárskej stránke a v prvom rade argumentoval prvoinštančný súd poukazom na to, že momentálne obidvaja manželia sú v takom veku, keď jeden druhému je potrebné, aby preukazovali svoju vzájomnú pomoc a nie v takomto veku sa rozvádzať. Súd prvej inštancie argumentuje v prvom rade poukazom na faktické spolužitie účastníkov v manželstve, ktoré stále prebieha, a preto súd prvej inštancie návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný. Vychádzal jednak z dôvodov, ktoré uvádzal navrhovateľ vo svojom návrhu, ale aj z vyjadrení odporkyne, ktorá detailne popísala, akým spôsobom prebieha ich spolužitie, na základe čoho existuje vzájomné spolužitie tak po funkčnej, ako aj hospodárskej stránke.

16. K námietkam odvolateľa preto aj odvolací súd argumentuje poukazom na príslušné ustanovenia Zákona o rodine, konkrétne ustanovenie § 22, podľa ktorého k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

S poukazom na ustanovenie § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

17. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia, súd prvej inštancie zisťoval v konaní príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi podľa návrhu navrhovateľa a pri rozhodovaní o rozvode na ne aj prihliadal. Nakoľko manželka má už dospelé deti, neposudzoval tu záujem maloletých detí, ale záujem oboch účastníkov konania, teda oboch manželov.

18. Súd prvej inštancie s dôrazom na ustanovenie § 23 ods. 3 Zákona o rodine v prvom rade vychádzal pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi na porušenie povinností manželov podľa § 18 a § 19, pričom jednoznačne dospel k záveru, že návrh je potrebné zamietnuť, pretože mal preukázané, že manželstvo nie je hlboko a trvalo rozvrátené, stále funguje po každej stránke, a preto manželstvo nerozvedol.

19. Odvolací súd s dôrazom na ustanovenie § 387 ods. 1 CMP, podľa ktorého, ak nie sú dôvody na zmenu alebo zrušenie samotného rozhodnutia, predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí. V prvom rade sa odvolací súd odvolacími námietkami odvolateľa zaoberal, vyhodnotil ich ako nedôvodné, pretože sa nezakladajú na skutočnostiach, ktoré by boli v konaní aj dostatočne preverené. Čo sa týka rozhodnutia súdu prvej inštancie, tento vychádzal pri hodnotení všetkých dôvodov, ktoré uvádzal navrhovateľ vo svojom návrhu, ale aj odporkyňa vo svojich vyjadreniach, v prvom rade z týchto dôvodov a dospel jednoznačne k záveru, že návrh navrhovateľa je potrebné zamietnuť.

20. Za daného stavu odvolací súd preto rozsudok súdu ako vecne správny v jeho napadnutých výrokoch postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdil, pričom odvolací návrh navrhovateľa na rozvod manželstva považuje aj odvolací súd za nedôvodný, nakoľko aj odvolací súd dospel k záveru, že manželstvo nie je tak hlboko rozvrátené, aby došlo k rozvodu manželstva v zmysle príslušných ustanovení § 22 a § 23 Zákona o rodine.

21. Zároveň odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP o trovách odvolacieho konania, pričom rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CMP).

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).